

DVĚ STRAŠLIVÍ VIKINGOVÉ

a smradlavý
berserk

FRANCESCA SIMONOVÁ

Ilustroval Steve May

a smradlavý
berserk

a smradlavý
berserk

FRANCESCA SIMONOVÁ

Ilustroval Steve May

Přeložil Vratislav Kadlec

sloart

Martě Fontanalsové-Simmonsové, úžasné
mezzosopranistce a operní
královně Niflheimu.
F. S.

Jackie, Andymu a psu Yogimu – který
mě inspiroval při kreslení Rafrafa.
S. M.

Postavy

Sekla

Tnul

Rafraf

Děsné gatě

Umouněná Ulla

Elsa Zlatovlasá

Thorkel Pořízek

Blátiprd

Hrom Železná palice

OBSAH

Sekla jde na trh 11

Tnul a Sekla poprvé
ve škole 59

Sekla, Tnul a berserk
Hrom 108

SEKLA JDE NA TRH

Kykyryký!

Kykyryký!

Sekla otevřela jedno oko.

Tnul otevřel jedno oko.

KYKYRYKÝ!

Kykyryký!

Kykyryký!

Proč ti hloupí kohouti kokrhají? Vždyť přece ještě nemůže být ráno. Je hrozná tma

a zima. Mára ještě nezatopila v ohništi.

Tnul si přetáhl kožešinovou přikrývku přes hlavu.

„To nemůžu mít ani chvíli klidu?“ zívá. „Ach já nebožák!“ bědoval.

„Vstávejte, vy kůže líné!“ křikla máma, došla k lavici, na které spali, a stáhla z nich kožešinu. „Dneska se koná trh.“

Sekla seděla na lavici a drkotala zuby.

Tnul seděl na lavici a drkotal
zuby jakbysmet.

Trhy na Medvědím ostrově
měli moc rádi a zároveň je ne-
snášeli.

Hrozně rádi si prohlíželi všech-

ny ty úžasné věci, které tam byly k dostání.

A štválo je, že jim rodiče nikdy nedovolili odnést si něco domů.

Místo toho se museli celé věky plahočit ve sněhu a dešti s nákladem sýra a kožešin. A potom, když konečně dorazili na trh, museli tvrdnout s mámou na jednom místě, aby směnili sýr za rybářské háčky a kožešiny za slonovinový hřeben nebo železnou pánvičku.

„Mně se tam nechce,“ bránila se Sekla. „Je to nuda.“

„Mně taky ne,“ prohlásil Tnul. „Jsem děsně unavený.“

„Bud' půjdete na trh, nebo můžete zůstat tady a čistit špinavou ovčí vlnu,“ řekla máma. „A vydělávat ovčí kůže. A vyprat prádlo a zamést a...“

„Dobře, já teda půjdu,“ rozhodla se Sekla.

„A já tu zůstanu,“ pravil Tnul a zachumlal se zpátky pod kože-

šinu. Určitě se mu povede přijít na to, jak se všem těm domácím pracím nějak vyhnout, i kdyby se měl celý den schovávat ve spíži.

„Dneska tě pošlu samotnou, Seklo,“ oznámila máma. „Tady mám práce ažaž. Víš přece co a jak. Směníš sýr za dvě mastkové misky a trochu soli, jestli nějakou seženeš.

Jo, a když už tam jdeš, vezmi s se-

bou Klofiklofu a zkus ji vyměnit za nějaké mroží maso.“

Trmáčet se až na trh a ještě s sebou celou cestu táhnout Klofiklofu, tu nejzákeřnější slepici pod sluncem?

„Ani náhodou,“ prohlásila Sekla. „Sežere mě zaživa, ještě než tam dojdu. A takového pekelného ptáka si navíc nikdo nekoupí.“

K jídlu byla Klofiklofa moc tuhá a na to, aby nesla vejce, zase

moc divoká. Dokonce i domácí vlče Rafrac se jí bálo. Klofiklofa byla zkrátka slepičí vyvrhel.

Máma si povzdechla. „No dobře. Tak zvedni zadek a běž. Sýr